

Nanebevstoupení Páně

Rožnov, Střítež: 14.5.2015

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Sk 1, 1 - 14

Text: **Filipským 2, 9** *Proto (Ježíše) Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno.*

Je 40. den po velikonoční neděli a my si připomínáme tu část apoštolského vyznání víry, v níž se říká: „...vstoupil na nebesa, sedí na pravici Boha Otce Všemohoucího...“ Událost nanebevstoupení popisuje evangelista Lukáš na začátku své knihy Skutků apoštolských. Tam čteme, že Vzkříšený Pán posílá své učedníky zvěstovat evangelium do celého světa a „po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel.“ Ta představa Krista, vystupujícího do nebe je pro nás dnes dost těžko představitelná, protože víme, že nad naší zemí nejsou žádná nebesa, kde trůní Bůh, ale že je tam vesmírný prostor a hvězdné galaxie. Jak si tedy máme vysvětlovat zvěst o nanebevstoupení Páně? To, co se tenkrát událo, jistě neznamenal, že by Pán Ježíš skončil někde na orbitalní dráze kolem země. I když jsou lidé, kteří si Ježíše představují jako nějakého ufona, který vystoupil do kosmické lodi a odletěl. Zvěst o Kristově nanebevstoupení v nás nemá vyvolávat tyto nepřiměřené představy. My víme, že v kosmickém prostoru nelze lokalizovat nebe někam „nahoru“, vždyť ve vesmíru tyto kategorie, co je „nahore“ a co je „dole“ neplatí. Vystoupení Krista vzhůru proto nelze chápat prostorově, ale spíše nějak jinak. Jistěže evangelista popisuje skutečnou událost nanebevzetí, ale jeho prostorově-předmětný popis vyplývá spíše z nedostatku jiných výrazových prostředků, jak nanebevstoupení, kterého byli učedníci svědky, názorně popsat. Jeho slova „byl vzat vzhůru“ znamenají v první řadě, že byl vzat do Boží slávy, že byl vyvýšen a oslaven, že se ujal vlády po pravici Boží. Sedění po pravici opět nemá lokalizovat Kristovo přebývání, ale vyjádřit jeho Božské synovství, kdy jako prvorozený syn sedí po pravici svého Otce. Přílišným předmětným představám zde činí přítrž onen oblak, který učedníkům Krista, vystupujícího ke svému Otci, zastřel. A my nemáme usilovat o to, nahlédnout za ten oblak, ale jít a zvěstovat Krista, který přemohl smrt, porazil satana, a nás vysvobodil z moci hříchu. Tento Kristus má na světě nejvyšší moc, je to nejvýše postavený Pán nad celým světem. Jemu se máme podřízovat, protože on je nad námi a vládne nám. Jak to popisuje apoštol Pavel v listu Filipským 2, 9: „Proto ho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“ Apoštol se tu nesoustřeďuje na, řekněme, vizuální projev nanebevstoupení, ale na smysl této skutečnosti. Spolu s evangelistou Lukášem popisují tutéž událost, ale každý jiným způsobem. To, že Ježíš vystoupil vzhůru a je nad námi, znamená v první řadě, že nám vládne a my se před ním máme sklánět jako před svým Pánem. Bůh ho totiž vyvýšil nade vše stvoření. I jiná epistolní místa o tom hovoří a událost nanebevstoupení vysvětlují. Např. v listu Ef 1,20-23 se píše: „Sílu svého mocného působení prokázal přece na Kristu: Vzkřísil ho z mrtvých a posadil po své pravici v nebesích, vysoko nad všechny vlády, mocnosti, síly i panstva, nad všechna jména, která jsou vzývána, jak v tomto věku, tak i v budoucím. 'Všechno podrobil pod jeho nohy' a ustanovil jej svrchovanou hlavou církve, která je jeho tělem, plností toho, jenž přivádí k naplnění všechno, co jest.“ Že Bůh vyvýšil Ježíše skutečně nade vše, říká i ep. Žd 2, 8-9: „všecko jsi podrobil pod jeho nohy.' Když mu tedy podrobil všecko, znamená to, že nezůstalo nic, co by mu nebylo podmaněno. Nyní ovšem ještě nevidíme, že by mu vše bylo podmaněno. Ale vidíme toho, který byl nakrátko postaven níže než andělé, Ježíše, jak je pro utrpení smrti korunován ctí a slávou“. Tolik tedy různé citace z Písma, které vysvětlují a vystihují podstatu nanebevstoupení Pána Ježíše.

Tato událost má pro nás především tyto důsledky: 1) Jednak vysvětluje, proč se vzkříšený Kristus zjevoval učedníkům pouze po určitou dobu a pak jeho zjevování ustalo. Ježíš už není na zemi tělesně přítomen, protože vystoupil ke svému Otci. Už jej nemůžeme vidět zde na zemi v těle. Ačkoliv i po nanebevstoupení se Kristus může zjevit, tak jako se zjevil např. apoštolu Pavlovi na cestě do Damašku nebo apoštolu Janovi na ostrově Patmos, přesto už nejde o přebývání Božího Syna na zemi „v těle“.

2) Ježíšovo vyvýšení a oslavení má pro nás velikou potěšující moc a sílu. Protože ten, který se ponížil a v poslušnosti podstoupil i smrt za nás hříšné, ten je nyní Pánem všeho. Ten, v koho jsme uvěřili jako ve svého Spasitele, ten je skutečným Pánem a v jeho rukou je veškerá moc na nebi i na zemi. Ježíš, jako člověk jeden z nás, je nyní jako náš přímluvce a zachránce na pravici Boží a přimlouvá se za nás. Neuvěřili jsme žádnému snílkovi, fanatickovi či idealistovi. Jeho plán spásy se podařil. Ježíš nezůstal poražen, potupen a ponížen, nýbrž došel slávy a cti u Otce v nebesích a připravuje vznešené a důstojné místo v Boží slávě i nám. Vy víte, co to znamená, když má někdo vlivné známosti ve vyšších kruzích - když má známé, kteří se zasazují o jeho zájmy. My máme takového přímluvce v Pánu Ježíši Kristu. Ve starém zákoně existuje jeden příměr, který tu můžeme použít. Byla to kupodivu žena, a jmenovala se Ester. Ta se z Boží vůle dostala až do blízkosti babylonského krále a díky své „politické loby“ zachránila židovský národ před genocidou. Smysl Kristova vyvýšení je podobný, a sice v tom, že jako zástupce nás, lidí, usedl po pravici Boží a přimlouvá se za nás.

3) Jestliže věříme v Ježíše, že byl vyvýšen nade vše, pak už pro nás nikdy nemůže být jen nějakým legendárním hrdinou, statečným zachránce, ale stává se pro nás všemocným vládcem, před nímž se musí sklonit každé koleno

a každý jazyk musí vyznat: Ježíš Kristus je Pán. To je také potěšující zvěst v dnešní době, kdy lidé mohou podléhat strachu, že svět je ponechán napospas moci zla, mocnostem hříchu a satanovi. Korunovace Ježíše na pravici Boží znamená, že On má poslední slovo a před ním se musí sklonit i každý nepřítel, i všechny vlády a mocnosti, i sama smrt. Vyjádření, že před ním se musí sklonit každé koleno na nebi, na zemi i pod zemí znamená, že Ježíš Kristus je větší než všichni andělé v nebi, je větší než všichni pozemští vládcové a páni, a je větší i než všechny ďábelské mocnosti podsvětí, vyjádřeno slovy starověké mytologie. To je pro nás osvobozující a potěšující zvěst.

4) Zároveň nás ale tato víra radí spolu se všemi do zástupu těch, kteří mají tomuto pravému Pánu světa vzdávat božskou úctu a čest. A tady, i když vnějšně vyhlášíme Ježíše svým Pánem, zůstáváme mu mnoho dlužni. Upřímně řečeno, jako křesťané máme Ježíše a jeho jméno ve velmi malé úctě. Místo, abychom před Ježíšovým jménem poklekali a ve zbožné bázni mu vzdávali čest, tak jeho jméno bereme nadarmo a ulevujeme si s ním jako nějakým citoslovcem. A tehdy, kdy naopak máme vyhlášovat Ježíšovo jméno a jeho panství, tehdy mlčíme, jako bychom se za Ježíše styděli. Jako bychom se styděli, že v něj ještě věříme. Ale jak se můžeme stydět za toho, kdo byl vyvýšen nade vše, kdo byl korunován mocí a slávou a sedí na pravici Boha Otce všemohoucího, odkud přijde soudit živé i mrtvé? My se máme chlubit Ježíšovým jménem. Tak jako bychom se rádi chlubil, že se osobně známe s nějakým hodně slavným člověkem. A zároveň ho máme mít ve veliké úctě a vážnosti. Protože ten, který za nás zemřel, toho Bůh vyvýšil nade vše a dal mu jméno nad každé jméno, aby se před jménem Ježíšovým sklonilo každé koleno - na nebi, na zemi i pod zemí - a k slávě Boha Otce každý jazyk aby vyznával: Ježíš Kristus jest Pán.“ Amen.

Modlitba: *Vzkříšený a oslavený Pane celého stvoření. Tobě se klaníme, k tobě vzhlížíme a od tebe očekáváme pomoc a posilu v našich dennodenních zápasech víry. Prosíme, proměňuj naše tvrdé srdce evangeliem, zvěstovaným slovem i svátostí stolu Páně, tak abychom odcházeli duchovně posílněni, zapálení mocí Ducha svatého a s vědomím jasného poslání. Vždyť ty jsi s námi až do skonání světa. Am*

Přímluvná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, spolu se vším stvořením dychtivě vyhlížíme své vykoupění. Na koho bychom se měli ve svých starostech a bolestech obrátit než na tebe, který jsi na svém těle poznal naši bídu a jsi naším přímluvcem u Otce. / Pane, ty víš, jak je nám nesnadno celým srdcem věřit, že naše záchrana je jen v tobě. — Prosíme, přímlouvej se za nás, za tento sbor i tvoji církev ve světě, aby naše víra nezhybnula. / Pane, ty jsi vzal na sebe naše nemoci a vnesl je na svém těle na kříž. — Prosíme, pomáhej všem, kdo jsou nemocní, v soužení, všem, kdo trpí. / Pane, dej, ať nezůstáváme ve své pýše; odejmi od nás srdce tvrdé, které není tvárné, není ochotné ke změně smýšlení a k pravému pokání. Dej nám srdce měkké, které dovede poslušně přijímat tvé slovo a měnit podle tvého příkazu náš život a naše smýšlení podřízovat tvé vládě. Prosíme, posiluj nás svým Duchem, abychom ve tvou vládu věřili a získávali ti nové vyžnavače, tak, aby tvá církev rostla. Těšíme se na ten den, kdy opět přijdeš v moci a slávě. Věříme, že tak jako jsi vystoupil ke svému nebeskému Otci, tak že stejným způsobem opět přijdeš a nastolíš dokonalou vládu Božího království, které očekáváme, a za které se modlíme.*